

Žalovaná: DB Vertrieb GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 bod 6 směrnice Evropského parlamentu a rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že zahrnuje také smlouvy, které podnikatele nezavazují přímo k poskytnutí služby, nýbrž jejichž prostřednictvím spotřebitel nabývá právo na slevu z budoucích objednaných služeb?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) Musí být výjimka z působnosti směrnice pro „smlouvy týkající se služeb v oblasti přepravy cestujících“, která je uvedena v čl. 3 odst. 3 písm. k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, vykládána v tom smyslu, že se použije i na takové situace, v nichž spotřebitel jako protiplnění neobdrží přímo přepravní službu, nýbrž spíše nárok na slevu u přepravních smluv, které budou uzavřeny v budoucnu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 25. září 2018 – AFMB Ltd a další v. Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Věc C-610/18)

(2018/C 455/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Odvolatelky: AFMB Ltd a další

Odpůrce v odvolacím řízení: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Předběžné otázky

- 1) A. Musí být čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, je třeba řidiče nákladních vozidel vykonávajícího závislou činnost v mezinárodní dopravě považovat za součást osádky vozidel:
- dopravce, který ho najal, kterému je po neomezenou dobu fakticky plně k dispozici, který vůči němu skutečně vykonává pravomoc udělovat mu pokyny a který ve skutečnosti musí nést mzdové náklady, nebo
  - podniku, který s ním formálně uzavřel pracovní smlouvu a který mu na základě dohody uzavřené s dopravcem uvedeným pod písmenem a) vyplácel odměnu za vykonanou práci a odváděl z ní příspěvky na sociální zabezpečení v členském státě, ve kterém se nachází sídlo tohoto podniku, a nikoli v členském státě, v němž se nachází sídlo dopravce uvedeného pod písmenem a);
  - jak podniku uvedeného pod písmenem a), tak podniku uvedeného pod písmenem b)?

B. Musí být čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 883/2004⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, je třeba za zaměstnavatele řidiče nákladních vozidel vykonávajícího závislou činnost v mezinárodní dopravě považovat:

- a. dopravce, který dotyčného řidiče přijal, kterému je tento řidič po neomezenou dobu fakticky plně k dispozici, který skutečně vykonává pravomoc udělovat dotyčnému řidiči pokyny a který ve skutečnosti musí nést mzdové náklady, nebo,
- b. podnik, který s tímto řidičem nákladních vozidel formálně uzavřel pracovní smlouvu a který mu na základě dohody uzavřené s dopravcem uvedeným pod písmenem a) vyplácel odměnu za vykonanou práci a odváděl z ní příspěvky na sociální zabezpečení v členském státě, ve kterém se nachází sídlo tohoto podniku, a nikoli v členském státě, v němž se nachází sídlo dopravce uvedeného pod písmenem a); nebo
- c. jak podnik uvedený pod písmenem a), tak podnik uvedený pod písmenem b)?

2) V případě, že se za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, za zaměstnavatele považuje podnik uvedený v otázce 1A písm. b) a v otázce 1B písm. b):

Vztahují se na věci v původních řízeních pro účely použití čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71 a čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 883/2004 analogicky, a to zcela nebo zčásti, zvláštní podmínky, za kterých se mohou výjimky ze zásady státu zaměstnání, které jsou uvedeny v čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71 a v článku 12 nařízení (ES) č. 883/2004, dovolávat zaměstnavatelé jako agentury práce a jiní zprostředkovatelé?

3) V případě, že se za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, za zaměstnavatele považuje podnik uvedený v otázce 1A písm. b) a v otázce 1B písm. b) a odpověď na otázku 2 bude záporná:

Představují skutečnosti a okolnosti uvedené v této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce skutkový stav, který je třeba posoudit jako zneužití práva Unie nebo zneužití práva ESVO? Pokud ano, jaký důsledek z toho plyne?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5. 7. 1971, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30. 4. 2004, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n.º 3 bis de Albacete
(Španělsko) dne 2. října 2018 – Dlužníci v. Globalcaja, S. A.**

(Věc C-617/18)

(2018/C 455/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n.º 3 bis de Albacete

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dlužníci

Žalovaná: Globalcaja, S. A.

Předběžné otázky

1) Vylučuje účinek „nezávaznosti“ podle čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13⁽¹⁾ možnost, aby podnikatel a spotřebitel prostřednictvím soukromoprávní smlouvy zmírnili klauzuli, která nesplňuje požadavek na jasnou a srozumitelnou formulaci čl. 4 odst. 2 uvedené směrnice, ať snížením částky požadované podle uvedené klauzule, nebo nahrazením klauzule jinou – pro spotřebitele méně nevýhodnou – klauzulí?